Straatfilmpje

Bloemendag

Jè weer. Een dag als geknipt ervoor. Aan de lucht geen vuiltje, geen vuiltje zoo groot als... 'n schildwachthuis. Enkel zon. Overal zon. Behalve in de schaduw dan, maar verder? Geen vierkante centimeter is zonder. Daarbij vlot er al aardig stof rond de zomersche lichte toiletjes; de vliesdunne kousen en sokken laten haar willig door; de lieve lichte laarzen beslaan ervan. Haastig gaan de voeten over de trottoirs, in het lekkere tempo van de vele duizenden meters lange alledags-succesfilm van het groote-stadsleven.

Maar de gang wordt vandaag telkens onderbroken, of de motor telkens, hup, wordt uitgeschakeld, zoo maar ineens staan de voortgedraaide menschen elk oogenblik even stil. Wie dat doen?... Ziet u die met insignes getooide dames daar, die vanuit hun schuilplek aan de hoeken van pleinen en straten, vanachter rijtuigen, uitbouwen, tramwagens, of uit kleine volksoploopjes, onverhoeds tevoorschijn springen en u vóór ge recht weet wat er gaande is, den weg versperren? Een hand zwaait een mandje vol teederkleurige bloemen; de andere beweegt noodend een offerbus op en neer. Reeds is een bloempje uit het bosje gerukt, en wordt u op de niets kwaads vermoedende jas-revers geprikt; reeds is de offerbus tot stilstand gebracht vlak vóór uw bedreigde vestjeszak, en reeds plukte uw hand daaruit (niet uit de offerbus, maar uit den vestzak) de liefdegave, en bracht die ter bestemder plaatse.

En de dame met insigne bedankt met knikje, glimlach, buiginkje, en vliedt weer heen naar een anderen voorbijganger, en herhaalt het gezellige spelletje.

'n Bloemetje, meneer? en altijd glimlacht zoo'n juffertje daarbij, en heeft succes, het meest bij de heeren; maar iedereen moet eraan gelooven.

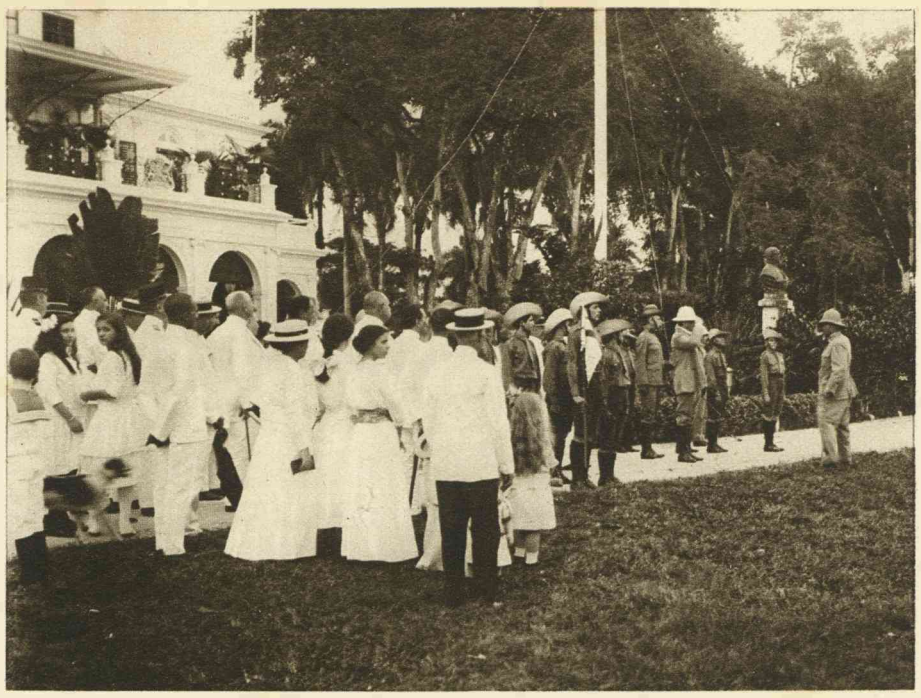
Vergeet niet, dat er onder het alledagspubliek honderden en honderden meneertjes en andere mannetjespersonen zijn, tegen wie nooit of te nimmer een juffrouw, mooi of leelijk, dik of dun, klein of groot, glimlacht.

Zelfs de minimaalste minimumlijders onder hen hebben er een dubbeltje voor over. Het is me ook nogal niks, om, waar je als man zijnde ook verschijnt, dames op je te zien aanschieten met bloemen in de hand en een glimlach om den mond, en een aardig woord... gunst, zonder onderscheid des persoons.

Ja, er is geen onderscheid des persoons, in den volsten zin van het woord, waarachies niet.

Mannen en vrouwen, ouden en jongen, grootvaders, grootmoeders, kinderen, kleinkinderen en behuwdkinderen, èlke evennaaste krijgt den glimlach, en het goeie woord, en het bloemetje, en dat allemaal voor één onnoozel dubbeltje als minimum vergoeding.

En de glimlach, het vriendelijk woord wordt ook beantwoord, voor dit keer, want er is voor vandaag een plezierige verstandhouding tusschen de menschen, de prettige verstandhouding die er vanzelf komt als je met mekaar zoo eens voor 'n keer een goed ding doet. ***

DE INSTALLATIE VAN DE PADVINDERS TE PARAMARIBO.
Z. Exc. de Gouverneur-generaal van Suriname, W. D. H. Baron van Asbeck, die de installatie der padvinders bijwoonde, wordt door een der bestuursleden toegesproken. Aan weerszijden staat de patrouille, die Z. Exc. afhaalde. Links op den achtergrond het Gouvernementsgebouw.

EEN HONDERDVIJFTIGJARIG JUBILEUM.
Maandag 1 Mei was het anderhalve eeuw geleden, dat de oudste en grootste textielfabriek in Leiden, van de Firma Clos en Leembruggen, werd opgericht. Dit heuglijk feit werd door directie en personeel op feestelijke wijze herdacht. Hierboven: de heer Leembruggen en familie, benevens de autoriteiten, de feestcommissie enz., tijdens de receptie.

EEN HONDERDVIJFTIGJARIG JUBILEUM.
De bloemenhulde, die de jubileerende firma werd aangeboden.

(*foto's Jonker.*)

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.